

Armagedon

Vojta Kidák Tomáško

Až jednou z vlasů si zapleteš cop, krásná jak portréty ze starých dob,
štíhlá a pyšná jak benátská číš, jinému nahá už nezatančíš.
Já poprvé otevřel třináctou síň, chtivá jak klisna mi nabídla klín,
spálená touhou a dravá jak proud, řekla jsi lásko pojď zapomenout.

R: A tenkrát bych dokázal postavit člun, za bouře vyplout a nebát se vln,
mít svoji spásu i Armagedon, tichou jak motýl a silnou jak zvon.

Namísto lodi já postavil plot, bojím se dalek jak španělských bot,
bojím se výšek už stokrát jsem spad', bojím se pravdy a bojím se lhát.
Od moře fouká a snáší se tříšť, zvědaví ptáci přichází blíž,
do písku píšu při rozednění, že radši v hříchu, než v zapomnění.

R: Tak která mi pomůže postavit člun, za bouře vyplout a nebát se vln,
být moje spása můj Armagedon, tichá jak motýl, ale silná jak zvon.

A potom z vlasů si z vlasů si zapleteš cop, krásná jak portréty ze starých dob,
štíhlá a pyšná jak benátská číš, jinému nahá už nezatančíš.